

દિવ્ય ચક્ષુ ઉપયોગે બેઉ

દિવ્ય ચક્ષુ ઉપયોગે બેઉ પાંખિયાથી ‘અભેદ’
ખડજ મિશ્ર પંચમે શ્રુત-સ્વર વિસ્તાર છું.

‘વ્યવહાર’-‘નિશ્ચય’થી ‘જેમ છે તેમ’ ‘સમજ’,
નિર્મમત્વી-નિર્વિશેષ મૂર્તા-મૂર્ત મોક્ષ છું.

ત્રણ-ભૂત-વળગણાંને, ભૂવો ડારે નિરંતર,
જ્ઞાન-સુવાવડથી ‘છુટકો’ દુઃખ-હરણ દાયણ છું.

ચિંતા-હરણ, શુદ્ધિ-કરણ, નિર્બોજ, નિર્ભીક,
જ્ઞાન-પ્યાલી, પ્રેમ-પરબ, અખૂટ-પ્યાર સુરાહી છું.

સ્વયં-સત્તા ઉપયોગે સત્તાધીશની સાહેબી,
નિરાગી ખુમારી ખુદ-ખુદાઈ રૂઆબ છું.

જ્ઞાની ચાહે સો કરે મૂર્તા-મૂર્ત દ્વૈતા-દ્વૈત,
પક્ષાતીત-પુરુષ ‘મૂળ’ મોક્ષ-નિષ્ણાત છું.

અલૌકિક વિદ્યાલયનો આત્મ પૂર્ણ પર્યાય,
‘પરમાત્મા-પદ’ નો પદવી-ધર પ્રમુખ છું.

ભેદ-પરમ ભાંગનાર નિર્ભેળ સોહમ,
ભમરડાનો વ્યવસ્થિત ‘દોરી-સંચાર’ છું.

વાયદા વગરનો ‘નગદ’ દેહ-સાથે ‘મોક્ષ-દાની’,
ભય વિના પૂજાય એવો ‘જબરજસ્ત-દાદો’ છું.

‘કહેવાતા ભગવાન’ સો શિષ્ય-સમુદાય મુજ,
શબ્દાતીત શિખર-ટોચ જ્ઞાન-જ્ઞાન ‘અવાચ્ય’ છું.

જગત અધિજ્ઞાનના સ્વયં-નાટ્ય મંદિરે,
અભિનેતા-રંગમંચની ઝળહળતી જ્યોત છું.

‘હું’ ‘તું’ ને ‘તે’થી ‘અભેદ’-ગતકડું ગાયું જ સરળ,
બિના-નખલી બજે ‘તે’ ‘આ’ ‘સંયોગી-સિતાર’ છું.

